

Rzecznik Finansowy

www.rf.gov.pl

Aleksandra Wiktorow

Warszawa, 6.04.2017 r.

RF/83/AD/17

MINISTERSTWO FINANSÓW KANCELARIA GŁÓWNA	
Wpł.	2017-04-10 (1)
Dep	14
Ilość zat. kce	

**Pan Minister
Piotr Nowak
Podsekretarz Stanu**
Ministerstwo Rozwoju i Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z 23 marca 2017 r. (FN56.700.17.2016), z prośbą o wyrażenie opinii dotyczącej projektu poprawionego projektu ustawy o dystrybucji ubezpieczeń (UC66), Rzecznik Finansowy zgłasza następujące uwagi do projektu.

W ocenie Rzecznika Finansowego zaproponowane brzmienie art. 3 ust. 1 pkt 2 projektu ustawy nie pokrywa się z limitem określonym w dyrektywie 2016/97 w art. 1 ust. 3 lit. b, który stanowi, że dyrektywa nie ma zastosowania do pośredników oferujących ubezpieczenia uzupełniające i wykonujących działalność z zakresu dystrybucji produktów ubezpieczeniowych m.in., w przypadku, gdy kwota składki z tytułu umowy ubezpieczenia nie przekracza 600 EUR, obliczanej proporcjonalnie w wymiarze rocznym. Gdyby limit ten stosować do każdego ubezpieczonego, w przypadku umów grupowych poza zasięgiem działania ustawy mogłyby się znaleźć duże umowy ubezpieczenia. Rozumiejąc oczywiście, iż

chodzi tutaj o umowy stanowiące uzupełnienie dostarczanych usług, Rzecznik pragnie zwrócić uwagę, iż proponowany przepis w praktyce może służyć do obejścia wymogów dyrektywy, co będzie rodziło wątpliwość jej prawidłowej implementacji. Rzecznik proponuje zatem skreślenie wyrazów: „w odniesieniu do jednego ubezpieczonego”.

W art. 3 projektu ustawy Rzecznik ponownie proponuje nadanie pkt 1 następującego brzmienia:

„1) udostępnienie poszukującemu ochrony ubezpieczeniowej informacji o firmie, pod którą wykonuje działalność ubezpieczeniową, oraz o adresie siedziby”.

Obowiązek informowania poszukającego ochrony o możliwości złożenia reklamacji i skargi, które zresztą nie zostały w tym przepisie dookreślone, będzie obowiązkiem nadmiernym w stosunku do wymagań dyrektywy i będzie dublowaniem przepisów ustawy z 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. z 2016 r. poz. 1823) oraz ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2106 r., poz. 892 ze zm.).

W art. 10 ust. 6 projektu ustawy wyrazy „sprzedaży telefonicznej” proponujemy zastąpić wyrazami: „dystrybucji ubezpieczeń przy pomocy środków porozumiewania się na odległość”.

W zakresie art. 16 projektu ustawy Rzecznik zwraca uwagę, że w przypadku umowy gwarancji ubezpieczeniowej wśród podmiotów tego stosunku prawnego nie ma ubezpieczającego, ubezpieczonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia, występują natomiast zleceniodawca i beneficjent.

Rzecznik Finansowy zwraca ponadto uwagę na nadal widoczną w projekcie ustawy niekonsekwencję w stosowaniu pojęć: „poszukującego ochrony” oraz „klienta”.

Odnosząc się do propozycji zawartych w art. 24 ust. 2 oraz art. 34 ust. 3, zdaniem Rzecznika, kryterium ujawnienia kosztów powinno stanowić przekroczenie określonego określony procent wyliczonej składki ubezpieczeniowej.

W art. 97 projektu ustawy w pkt 1 proponuję następujące brzmienie art. 2 pkt 1 lit. e:

„e) będącego osobą fizyczną klienta pośrednika ubezpieczeniowego w rozumieniu ustawy z dnia ... o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. poz....)”.

Przepis wówczas będzie spójny z całą ustawą o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym, bowiem ochrona z niej wynikająca miała dotyczyć wyłącznie osób fizycznych, nie zaś dużych przedsiębiorców.

Z poważaniem
Allikw